

Élménybeszámoló a Kolozsvári cserediák programról

Iskolánk jóvoltából egy hetet tölthettünk el cserediákként a Kolozsvári Református Kollégiumban.

A Kollégium vezetősége és tanári kara színes programokat készített a cserediákoknak. Rajtuk kívül még Páparól, Kiskunhalasról, Gödöllőről, Hódmezővásárhelyről és Sárospatakról érkeztek tanulók.

November 5-én indultunk Nagyváradról úti célunk felé. Megérkezésünk után nem sokkal a Magyar Operába voltunk hivatalosak, ahol a Csárdáskirálynő című operettet néztük meg.

Hétfőn 9 órától kezdődött a hetet megnyitó áhítat az iskola szomszédságában, a Farkas-utcai református templomban. Az istentiszteleten az intézmény apraja-nagyja jelen volt: az óvodások, az általános iskolások és a gimnazista diákok is. Az istentiszteleti rész után néhai Csiha Kálmán püspök életéről nézhettünk meg egy dokumentumfilmet.

Ez a hét a kolozsvári diákok számára sem volt egyhangú, mindennapi. Úgynevezett „**iskola másképp**” hét zajlott, amely azt jelentette, hogy ezen a héten a diákok tanáraik által szervezett kreatív programokon vehettek részt. Minket is beosztottak osztályokhoz.

Áhítat után megismerkedtünk osztálytársainkkal. Jó volt látni, hogy a kisebb létszámú osztályokban és nem túl nagy tantermekben mennyire összetartóak a diákok és a tanárok. Ismerkedés után osztálytársaink városnézést szerveztek nekünk.

Másnap új ismerőseinkkel a tordai sóbányához kirándultunk. Minden cserediáknak tetszett ez a látványosság. Eszünkbe jutott, hogy Isten számtalan teremtett csodája közé tartozik ez is.

A szerdai napon, Besztercén túlra, a Borgói-hágóhoz kirándultunk. A Kelemen-havasok lábánál, Tihucához közel túráztunk 5 km-t a Mária Terézia Sétányon, majdnem eljutottunk az ezeréves magyar határhoz. Visszafelé megálltunk Beszterce városának központjában. Egy innen elszármazott diáklány mutatta be a város nevezetességeit, mesélt a régi szász város történelméről. Az evangélikus templom tornyából szétnéztünk, beláttuk a Kárpát-haza hegyeit, az egész környéket.

Csütörtök is úgy indult, mint a hét többi napja. Lementünk reggelizni az ebédlőbe. Személy szerint mindig gabonapelyhet reggeliztem nyakon öntve kakaóval. Ez is egy különbség a két kollégium között. Kolozsváron ihattunk kakaót, ami szerintem egy plusz dolog volt. Elindultunk a Kolozsvári Kollégium Szakgimnáziumába. Gyalogoltunk, ami szerintem nagyon jó ötlet volt, így a nagyváros eddig nem látott részében is járhattunk. A szakgimnáziumban megfigyelhettük, hogy az ott tanuló diákok hogyan sajátítják el, gyakorolják szakmájukat (szakács, fodrász, manikűrös, víz- és gázszerelő, asztalos). Ebédként a szakácsok munkáját kóstolhattuk meg. Este szintén elvittek minket az Operába, ahol egy galaestet nézhettünk meg az Opera 125. éves jubileuma jegyében.

Pénteken Kalotaszegre kirándultunk. Kalotaszentkirályon finom kürtőskaláccsal vártak minket a református közösség tagjai. A helyi iskolában az Ady-emlékszobába kalauzoltak el. Itt tudtuk meg, hogy a híres költő itt kérte meg felesége, Boncza Berta kezét, és itt írta *A Kalota partján* című verset. Az iskolától nem messze található a tájház, melyet szívesen mutattak be nekünk az iskola tanárai. Egy fél óra utazás után Rachitele-vízeséshez jutottunk

el, ami elképesztő látvány volt. Egy vízgyűjtő gát közelében is sétáltunk, ami nagyon megrendítő volt, itt sok víz volt felduzzasztva. A gát helyén egykor egy román-magyar csata folyt az 1848-49-es szabadságharc idején, Vasvári Pál ekkor és itt vesztette életét. Ezek után Bánffyhunyanon első osztályú ebédet fogyaszthattunk el a református templom közelében.

Szombaton, Széken a tájházat néztük meg, ahol egy Hollandiából ide települt férfi, Mihály üdvözölt bennünket. Ő gyűjtötte össze a falu kincseit. Szék falu híres a táncházáról. A holland férfit ez fogta meg, ezért döntött úgy, hogy Erdélybe költözik. A tájháznál ínycsiklandó ebédet kóstoltunk meg, ami szerintünk a legfinomabb volt az egész héten. Jóllakva felsétáltunk a templomhoz, ami gyönyörű volt. A tatárjárás után építették. Az idők során ma is rendületlenül áll.

Vasárnap szomorúan kezdődött a nap. Rá kellett jönnünk, hogy eltelt ez a tartalmas hét.

Rengeteg élményben volt részünk. Új barátságokat köthettünk. Beleláthattunk az ottani oktatásba, életbe. Úgy tértünk haza, hogy tudjuk: az erdélyi magyarság összetart, hagyományőrző és befogadó.

Köszönjük iskolánknak, hogy részt vehettünk ebben a projektben.

Szilágyi Levente 10. A és Balázs Eszter 11. D osztály tanulói